

[Janne Normann]

det hele taget. Vi tror, at en hvidbog om B & W vil kunne medvirke til, at vi undgår mytedannelser og øget mistænksomhed over for det danske erhvervsliv, en mistænksomhed, som det netop nu, da en erhvervsfremmende politik er folketingets hovedopgave, er af største betydning at få udryddet.

Vi går altså til udvalgsarbejdet med megen god vilje over for retsforbundets forslag.

Birgith Mogensen (CD):

Som ordfører for centrum-demokraternes folketingsgruppe har jeg følgende bemærkninger til det af retsforbundet fremsatte forslag til folketingsbeslutning om udarbejdelse af en hvidbog om det offentliges relation til og økonomiske engagement i B & W-koncernen: det er muligt, at der på et tidligere tidspunkt havde været noget nyttigt i at have en sådan hvidbog, men som forholdene har udviklet sig, ser jeg ikke, at det har noget formål at ofre tid på en nærmere drøftelse af forslaget.

Wilhelm (VS):

Ministerens modtagelse af dette forslag vil jeg nærmest karakterisere som et usædvanlig ordrigt nej. Det falder i øvrigt i tråd med regeringens hidtidige afvisninger af ethvert ønske om at fremskaffe oplysninger eller redegørelser i forbindelse med, hvad der er foregået omkring B & W. Vi har fra VS' side haft lejlighed til at rejse sager af lidt forskellig art i den sammenhæng helt tilbage fra 1975. Da drejede det sig om at få belyst de sikkert fuldt lovlige transaktioner på fondsbørsen, som oprindeligt resulterede i, at aktiemajoriteten pludselig havnede hos Bonde Nielsen, og som jo indeholdt de mest mærkværdige omstændigheder: en standsning af et vekselererfirma, der bagefter viste sig at være solvent, og i det hele taget en aktivitet fra bagmandspolitiets side, som øjensynlig ikke rigtig gav noget resultat, men hvor den daværende justitsminister erkendte, at bagmandspolitiet var inde i denne sag; senere omkring de ustandselige strukturændringer i forbindelse med B & W, nogle af dem mere eller mindre fremkaldt af regeringens vilkår for sine subsidie- eller garantiordninger; og så nu her i forbindelse med de allerseneste omrokeringer har regeringen konsekvent gennem hele forløbet afvist enhver redegørelse

undtagen én gang, nemlig da arbejdsministeren lige pludselig ganske uprovokeret krævede en hvidbog. Det var bemærkelsesværdigt nok dagen efter, at valget var udskrevet sidste efterår, så det holdt selvfølgelig heller ikke.

Vi mener fra VS' side, at der er grund til at få undersøgt disse forhold. Vi mener, at det især er tre områder, der kan være grund til at undersøge. Det første er det, jeg netop nævnte: de omstændigheder, hvorunder der kunne indsamles en aktiemajoritet, og hvorunder den kunne komme videre i hænderne på Bonde Nielsen. Altså omstændigheder, der vedrører hele lovgivningen omkring fondsbørsens virksomhed og de ting, der foregik i denne sag.

Det andet er ikke så meget de ulovligheder, der vel altid foregår i et eller andet omfang, men det interessante i forbindelse med B & W, nemlig de lovlige transaktioner, for det er jo nok, når det kommer til stykket, ikke de dér sporadiske ulovligheder med investering i sydhavsøer, og jeg ved ikke hvad, der er dukket op, der er virkelig interessante, og som kunne føre til, at man, hvis viljen var til stede, kunne foretage sig noget konstruktivt fra lovgivningsmagten i retning af at beskytte arbejdspladser mod den mest hårdhændede spekulation, men det er de lovlige transaktioner, det er interessant at få belyst.

Det tredje er det offentlige engagement eller rettere: hvilket beslutningsgrundlag havde det offentlige bag sit engagement i de forskellige sager? Hvad det sidste angår, vil jeg, hvis vi ikke kan komme andre veje, ikke på forhånd afvise, at der kunne være en idé i det, hr. Fogh Rasmussen sagde, med at lade rigsrevisionen se på baggrunden for det offentliges engagement.

Men hvad de andre ting angår, synes jeg, at ministeren i sin juridiske gennemgang af, hvad der skulle være af betingelser, og hvorfor det ikke kan lade sig gøre, og hvilke paralleller der alligevel ikke er paralleller i fortiden, springer den mest iøjnefaldende parallel over, og det er trustkommissionen. Der har han den myndighed til at forhøre under vidneansvar, dér har han den myndighed til at kræve ethvert papir på bordet, og den var jo i virkeligheden oprettet på et tilsvarende grundlag. Det er noget i den retning, vi fra VS' side mener at man skulle have her. Ikke i og for sig bare gennemgå B & W specifikt,